

MEREU ÎN LUPTĂ PENTRU CAUZA MEDICINEI

Ion ABABII,
rectorul USMF Nicolae Testemițanu,
profesor universitar, academician al AȘM

„Pentru a fi ceva, pentru a fi tu însuși și întotdeauna același, trebuie să fii decis întotdeauna asupra căii de urmat și s-o urmezi deschis și neclintit.”

J.J. Rousseau

Domnul profesor universitar **Victor Pântea**, doctor habilitat în medicină, șeful Catedrei *Boli infecțioase* a Facultății *Educație Continuă în Medicină și Farmacie* (FECMF), președintele Asociației obștești a infecționiștilor din Republica Moldova, a rotunjit în miez de ianuarie respectabila vârstă de 70 de ani. Acest popas septuagenar îl găsește într-o bună formă spirituală și fizică, fapt de care ne bucurăm. La această vârstă, Domnia Sa are ce pune pe cântarul realizărilor de până acum, are cu ce se mândri, deoarece pe toată calea parcursă s-a dovedit a fi un om cu caracter, cutezător și meticulos, un adevărat luptător pentru cauza medicinei. A făcut și face știință, este un cadru didactic talentat, obține rezultate deosebite și în activitatea clinică. De aproape jumătate de secol întreține legături strânse cu Alma Mater, fiind un ostaș destoinic al cetății medicale de pe acest meridian.

Dorința de a deveni medic o are încă din adolescență, din momentul în care, după absolvirea școlii medii din satul natal, Zăicani, județul Bălți, maică-sa îl îndemna „să se facă doctor”, dorință firească a țăranului moldovean. Absolventul Victor Pântea s-a aflat un timp în dilemă, deoarece simțea atracție pentru jurnalistică. Își publicase primele probe în cotidianul *Moldova Socialistă*, fiind apreciat de redacție și obținând chiar titlul de corespondent netitular. În condițiile satului, acest fapt se considera o victorie de rang republican. Însă nu l-au măgulit acele prime succese, vorba poetului: „Ce e val, ca valul trece”.

Doleanțele și convingerile sale s-au concentrat, totuși, asupra medicinei. În scurt timp a simțit un adevărat magnetism față de această profesie umană și atât de necesară. Și-apoi îndemnul mamei. Decide să țină calea spre Școala de Medicină de Bază din Chișinău, pe care a absolvit-o cu mențiune. Ca și la școala din sat, aici continuă să practice mai multe feluri de sport, citea cu nesaț literatură de specialitate și artistică. Frecvența cu regularitate teatrele, cinematografele, concertele din capitală. După absolvirea

școlii cu diplomă de mențiune, a plecat să lucreze la Florești. Aici, după doar câteva luni de activitate, este încadrat în rândurile Armatei Sovietice, fiind repartizat ca medic-stomatolog și șef de clinică la o unitate militară. Trei ani în școala de medicină, urmați de alți trei de satisfacere a serviciului militar l-au maturizat complet: la vârsta de 22 de ani hotărăște să-și realizeze visul de a deveni medic și susține (în 1964) cu succes examenul la ISMC. Cu seriozitate maximă și cu multă râvnă asimilează cunoștințe teoretice și practice din domeniu, participă la multiple activități ale comunității studențești (a fost șef de curs, lider sindical etc.). Participă activ la cercurile științifice, manifestând curiozitate și cutezanță, îi sporește dorința de afirmare în domeniul pe care și l-a ales. A absolvit facultatea, de asemenea, cu eminență.

A dorit din tot sufletul să plece la muncă pe teren, să-și aplice cunoștințele și aptitudinea de medic la țară, era pregătit spiritual pentru aceasta. Circumstanțele, însă, au dictat un alt scenariu: profesorul Vasile Anestiadi, rectorul institutului, și decanul Gheorghe Ghidirim (actualmente, ambii academicieni), observând în el acea scânteie de a se consacra total medicinei, l-au convins să-și aprofundeze în continuare studiile la ISMC.

O fi împrumutat acea dârzenie în atingerea scopului fixat de la străbunii săi: să nu uităm că este ruda cunoscutului luptător pentru prosperarea acestui meleag, Gherman Pântea, ajuns deputat în Sfatul Țării, senator în Parlamentul României, patriot de mare calibrul, om de o rară inteligență și perseverență. În 1942, când se născu omagiatul, bunelul de pe tată ținea în proprietate un tractor (semn clar de viață decentă pe atunci), deci se profila printre oamenii înstăriți din sat. În general, Pântenii erau considerați în Zăicani buni gospodari, ctitori cu renume ai vetrei străbune.

Spiritul acela gospodăresc, dăruit de strămoși, trece ca un fir roșu prin acțiunile mari și mici ale acestui intelectual trecut prin vârtoarea vieții. La 1 septembrie 1970, a fost formată Catedra *Epidemiologie*. Aici este repartizat tânărul și mult promițătorul specialist Victor Pântea și activează cu sârguință și eficiență timp de trei ani. Pasiunea față de munca în clinică, precum și dragostea față de omul suferind l-au făcut să se consacre total scopului propus:

susține cu succes examenele în doctoratură la disciplina „Boli infecțioase”. A avut norocul să-și facă stagiul de doctorand sub îndrumarea ilustrului profesor universitar Isaak Drobinski. În cei trei ani de doctoratură a studiat în profunzime unele probleme din domeniul infectologiei, în special hepatita virală B acută.

Prima teză științifică a fost prezentată cu trei luni înainte de termenul stabilit. Ea viza problema actuală *Reacția de alergenoleucocitoliză în hepatita virală B acută* și a fost susținută la Minsk, Belarus (1978), deoarece în anul finisării doctoraturii consiliile științifice pentru susținerea tezelor de doctor din Uniunea Sovietică se aflau în reorganizare. Ulterior a activat ca medic-infecționist în Spitalul Clinic de Boli Infecțioase *Toma Ciorbă* din Chișinău. În februarie 1979, este angajat prin concurs ca asistent la Catedra *Boli infecțioase, tropicale și parazitologie medicală*. Apoi devine conferențiar, activează ca șef de studii (11 ani) și lider sindical.

În anul 1998, este numit șef al Catedrei *Boli infecțioase* a Facultății de Perfecționare a Medicilor, actualmente FECMF, unde activează până în prezent. Țin să accentuez că Domnia Sa și-a manifestat cu mult zel harul pedagogic, a contribuit în mod direct la elaborarea noilor programe didactice și indicații metodice pentru studenți. Aname aici, unde-și perfecționează cunoștințele medicii-infecționiști din republică, a elaborat și a editat zeci de programe, fiind unul dintre autorii standardului educațional pentru rezidenții-infecționiști. A trebuit să facă foarte multe lucruri din nou și a reușit. Pentru prima dată a elaborat programe de studii pentru rezidenții de la catedrele conexe: pentru medici de familie, neurologi, epidemiologi, microbiologi, dermatologi etc.

Rezidenții care și-au făcut studiile la Catedra *Boli infecțioase* activează azi în diverse raioane ale Republicii Moldova, la Spitalul Clinic Municipal de Copii, SCBI *Toma Ciorbă*, la Catedra *Boli infecțioase, tropicale și parazitologie medicală*. Ei îi sunt recunoscători dlui profesor pentru această muncă necesară și de valoare, deoarece se află mereu la curent cu realizările din domeniu.

Activitatea științifică din ultimii ani a Domniei Sale și a colegilor de la catedră este consacrată particularităților clinice, evolutive și tratamentului hepatitelor virale parenterale B, C și D. A publicat 297 de lucrări științifice, inclusiv: 4 monografii, 4 ghiduri practice, 14 recomandări metodice, 4 instrucțiuni de lucru; 8 inovații, 2 invenții, 3 protocoale clinice naționale. Sub conducerea nemijlocită a domnului profesor Victor Pântea au fost susținute, în ultimii ani, două teze de doctor în medicină: 1) Lilia Cojuhari. *Hepatita virală C acută. Particularitățile clinice, epide-*

miologice, imunologice și de tratament la persoanele de vârstă tânără și medie; 2) Lucia Luca. *Transmiterea materno-fetală a infecției HIV și tratamentul profilactic*. Actualmente, dl profesor este consultant la 3 teze de doctor în medicină, dintre care una este deja aprobată pentru susținere.

Rezultatele științifice obținute până în prezent de către dl profesor Victor Pântea au fost prezentate și discutate, sub formă de comunicări, rapoarte, discuții, la mese rotunde, în cadrul a 72 de foruri științifice naționale și internaționale din Rusia, România, Ucraina, Canada, Italia etc. În baza lucrărilor științifice publicate pe parcursul a peste 30 de ani, în anul 2010, omagiatul a susținut teza de doctor habilitat în medicină cu tema *Hepatitele virale C, B și D acute și cronice. Particularitățile clinice, epidemiologice, imunologice, evolutive și de tratament*. În baza recomandării Senatului Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Comisia de atestare a CNAA, pe data de 4 noiembrie 2010, îi conferă titlul științifico-didactic de profesor universitar.

Este de menționat că acea mică corăbioară – Catedra *Boli infecțioase* – pe care o conduce dumnealui a dezvoltat legături cu unități similare din Iași, București, Cluj-Napoca, cu centre de gastroenterologie din alte orașe universitare din România, Federația Rusă. E îmbucurător faptul că acest mic colectiv al catedrei reușește să consulte anual câte 3200-3500 de pacienți cu diverse patologii infecțioase, preponderent suferinzi de hepatite virale cronice.

Așadar, dl profesor Victor Pântea continuă să trăiască și să activeze multidimensional: aici face știință, cercetări, concomitent cu acea prodigioasă activitate didactică și clinică. Spitalul Clinic de Boli Infecțioase „Toma Ciorbă” de peste 40 de ani îi este cu adevărat a doua casă; aici îi sunt gândurile și frământările, făcând totul ce-i stă în putință pentru a-i ajuta pe cei suferinzi. Ajuns la ora bilanțului, a determinat că are în palmares peste 600 de gărzi făcute la spital în calitate de medic-infecționist și asistent, toate realizate, mai ales, în anii pe când acumula cu nesaț cunoștințe și deprinderi în specialitate. Timp de mai mulți ani a fost consultant a două secții – cele mai dificile din punct de vedere al diagnosticului și tratamentului: secția nr. 2 și secția de terapie intensivă. În cadrul Catedrei *Boli infecțioase* a FECMF, consultă în fiecare an, în secțiile nr. 4 și 5, precum și în ambulatoriu, circa 800-900 de pacienți. E o muncă concretă, realizată cu o adevărată tragere de inimă.

Domnul profesor universitar Victor Pântea este un om al dinamicii și căutărilor; nu se mulțumește doar cu rezultatele înregistrate. Aname în acest con-

text a urmat și urmează cu strictețe cursuri de perfecționare la Moscova, Sankt Petersburg (Federația Rusă), Riga (Letonia), Vilnius (Lituania), Kiev (Ucraina), Tbilisi (Georgia), Cluj-Napoca, Târgu-Mureș, București, Constanța, Craiova (România), Roma (Italia). Dacă le-am aduna, ele ar echivala cu vreo câteva facultăți absolvite: numai așa poți fi în pas cu viața!

Unde l-a aruncat destinul, acolo a reușit să se manifeste ca om disciplinat și întreprinzător, fiind responsabil de lucrul încredințat. Împreună cu studenții a activat mai multe sezoane în stepele aride din Altai, în diverse gospodării agricole din Moldova, ajutând sătenii la strânsul recoltelor. Un șir de ani a activat în Comisia de atestare a medicilor-infecționiști, a interniştilor, a medicilor de familie și a epidemiologilor. În repetate rânduri a fost ales în Comisia de admitere a Universității. Timp de 15 ani a activat în funcție de vice-decan. Împreună cu regretații profesori universitari Petru Galețchi și Nicolae Eșanu a elaborat planul de studii al Facultății de Medicină, document ce a stat la baza activității catedrelor mai mulți ani. Din 2006 și până în prezent este președinte al Consiliului de etică al universității; tot în 2006, medicii-infecționiști i-au încredințat conducerea Asociației obștești a

infecționiștilor. Și aici, ca și în alte locuri pe unde și-a purtat scânteia, dl profesor dă dovadă de adevărate capacități manageriale.

În încheiere, țin să accentuez că tot ce a izbutit să realizeze dl profesor universitar Victor Pânteu până acum, nu ar fi fost posibil – e convingerea absolută a Domniei Sale – dacă nu o avea alături (și la bine, și la greu) pe consoarta sa, dna Nina Pânteu, care, de asemenea, și-a clădit un nume în medicina primară din Republica Moldova. Împreună au educat doi feciori: Cornel și Vitalie, care au urmat studii în diplomatie și medicină. Mândria, bucuria și alinarea caldă a omagiatului sunt cei trei nepoți: Cezar, Luca și Beatrice – nume neaoșe frumoase, aidoma pomilor în floare. Fără îndoială, dl profesor se poate considera un om împlinit; vârsta de azi nu e un obstacol pentru atingerea unor noi culmi, plămădirea unor noi proiecte. În *Dicționarul de simboluri* e arătat că multiplii de șapte implică o idee de totalitate, iar după Biblie acest număr implică totdeauna universalitatea. Așa că facem bilanțul și mergem mai departe. Cu același ritm, cu aceeași cutezanță!

Vivat, Professore! Avanti!